

[Kjær.]

budet. Nu skal det naturligvis indrømmes, at der vistnok kan findes Rabatmærkeselskaber, der hverken har samfundsmæssig eller forretningsmæssig Berettigelse, men det skal ogsaa siges, at der i Øjeblikket eksisterer og i Fremtiden vil kunne opstaa Selskaber, der virker baade til Kundens og til de handlendes Gavn, og at lade disses Opstaaen eller fortsatte Eksistens være afhængig af de skiftende Handelsministres Velvilje, finder vi uheldigt.

§ 5 indeholder et Forbud mod de saakaldte Enhedsprisforretninger. Af disse har vi i Øjeblikket, saa vidt jeg ved, i alt Fald kun ganske enkelte, og den Virksomhed, de udøver, har næppe skadet nogen, og kan efter min Mening ikke danne et rimeligt Grundlag for et Forbud mod dem.

Hvad endelig § 6 angaar, saa indeholder den jo Bestemmelsen om Indførelse af den saakaldte Generalklausul. Man vil derigennem, saadan forstaaer jeg det, beskytte Redeligheden i Forretningslivet, Moralen dèr. Om en saadan Beskyttelse lader sig etablere gennem Lovparagraffer, stiller jeg mig i høj Grad tvivlende overfor, snarere vil det vist gaa saadan, at Forsøget paa at gennemføre noget saadant vil medføre en Række stærkt afvigende Domsafgørelser, der kun kan virke uheldigt.

Jeg har her omtalt de Punkter, hvorom der har været og stadig væk er Uenighed. Jeg erkender, at ogsaa paa disse Punkter er der indført Forbedringer i Lovforslaget, set i Forhold til det oprindelige i det andet høje Ting forelagte, men disse Forbedringer er ikke saa betydende, at vi vil kunne medvirke til Lovforslagets Gennemførelse.

Christmas Møller: Da mit Partis Ordfører, det ærede Medlem Hr. Prieme, ved Møde andetsteds er forhindret i at fremsætte Partiets Betragtninger angaaende dette Lovforslag, skal jeg paa hans og Partiets Vegne gøre ganske enkelte Bemærkninger.

Det er jo fuldkommen klart, saaledes som det ogsaa fremgaar af den højtærede Handelsministers Tale, at naar Lovforslaget er et Resultat af et Samarbejde mellem alle Partier i det andet høje Ting paa flere Omraader og for hele Lovforslagets Vedkommende mellem de to Regeringspartier og mit Parti, for hvilket Landstingsmand Lange var Ordfører, vil vi for vort Vedkommende ogsaa kunne tiltræde Lovforslaget i den Skikkelse, det har her. Jeg tror, man har Lov til at sige, at selv om man naturligvis principielt maa være af den Anskuelse, at man ønsker saa megen

Frihed for Erhvervslivet som muligt, saa gaas denne Frihed ikke for nær ved dette Lovforslag, som Handelsministeren hurtigt vil kunne gennemføre. Saaledes som Handelsministeren efter min Opfattelse saa rigtigt sagde i sin Forelæggelsestale, er det i Virkeligheden kun Vildskuddene, man vil til Livs. Jeg skal da ogsaa kun gøre et Par enkelte Bemærkninger paa de 3 Omraader, hvor der er nogen Divergens, nemlig §§ 4, 5 og 6, idet Landstinget jo har undergivet hele Lovforslaget en saa god og kyndig Behandling, at jeg tror, man fra Folketingets Side vil kunne tiltræde det, som det foreligger, naar man ser den Betænkning, Landstinget har afgivet, og hele det Arbejde, der dèr er udført.

Jeg hørte med Interesse, at den højtærede Handelsminister udtalte med Hensyn til § 4 om Rabatselskaber, at der kunde ikke være Tvivl om, at der var nogle Rabatselskaber, hvis Hovedformaal alene var at give Indehaveren en Fortjeneste, og at det, det gjaldt om, var at skære saadanne iøjnespringende Vildskud fra. Dette vil jeg for mit Vedkommende gerne have Lov til at understrege. Selv om Lovforslaget har den Form, at Handelsministeren kan gøre, hvad han vil, og selv om han kun er pligtig til at tage en Forhandling med de interesserede Organisationer, har Handelsministeren her givet Udtryk for, at det er de iøjnespringende Vildskud, han vil skære fra. Jeg nærer en saadan Tillid til Handelsministeren personlig, at jeg synes, det er overmaade værdifuldt, at han udtalte sig paa den Maade. Hvor der paa dette Omraade er Organisationer, som maaske har et langt Arbejde bag sig, og som ikke har til Hovedformaal eller slet ikke til Formaal at skabe de paagældende en Fortjeneste, og hvor der er Selskaber, om hvilke man kan sige, at de har vundet en vis Hævd, dèr vil disse ikke kunne blive ramt ifølge Handelsministerens Ord her i Forelæggelsestalen.

Med Hensyn til § 5 vil jeg gerne sige, at jeg, som Ministeren, tror, at der ikke er noget vundet ved at give Mulighed for Etablering af Enhedsprisforretninger.

Men navnlig vil jeg gøre en Bemærkning angaaende § 6. Om denne Paragraf siger man nu, at det maaske kan være vanskeligt at bestemme, hvilke Handlinger der strider mod redelig Forretningsskik. Men det er jo ikke et nyt Princip, man her indfører i Lovgivningen. Allerede i Købeloven af 6. April 1906 var vi langt inde paa dette. I de meget berømte Julius Lassen'ske formueretlige Love af 1917, navnlig